

Rd., medens andre Medlemmer af Flertallet have troet at kunne indskrænke sig til, at de 10,000 Rd. forandres til 6,000 Rd. Det vil deraf ses, at der ikke er nogen væsentlig Meningsforskel mellem de Medlemmer, der følge Ministeren, og de øvrige Medlemmer af Flertallet, forsaavidt vi opfatte Ministerens Stilling saaledes, at hans Anskuelse her er lig med vor, at der nemlig bør finde Forhøielse Sted. De fleste Medlemmer af Flertallet have troet, at man paa den mest passende Maade kunde antyde den Forhøielse, der burde ske — men ikke burde finde Sted strax — ved, at man her tog de 6,000 Rd. og ikke de 10,000 Rd., som tidligere have været vedtagne. Spørgsmaalet om fast Ansættelse har jeg havt Leilighed til at omtale. — Naar den høitærede Minister har ønsket et Bidrag af 1,200 Rd. til Hjørring Realskole, saa er det et Forslag, som kun har kunnet vinde Bifald fra hele Udvalgets Side. Det er jo den Maade, hvorpaa vi altid pleie at støtte det Slags Instituter, idet vi give Tilskud af Statens Midler, naar Kommunen selv er villig til at amende et betydeligt Beløb, og derfor ere vi heller ikke her uutilbøielige til at give et tilsvarende Beløb, og især ere vi saa meget mere tilbøielige til at fremme Realundervisningen, som den i Nutiden med fuld Føie træder frem i Modsetning til Latinundervisningen, som man i forrige Tider lagde Hovedvægten paa; og der er end yderligere Grund til at støtte Hjørring, som ligger fjernt fra andre Anstalter af lignende Art. Derimod ville de Herrer se, at der er Meningsforskel om Maaden, hvorpaa dette Tilskud skal gives, idet Flertallet har troet det rigtigt — aldeles som det ellers pleier at gjøre — uden videre at give Tilskudet. Derimod har det noget foruundet os at se, at Mindretallet har fundet det rigtigt at knytte dette Tilskud fra Statens Side til ganske eiendommelige Betingelser. De Herrer ville se, at der paa Underændringsforslaget Nr. 55 for det Første er sat som yderligere Betingelse: „At mindst Halvdelen af Statens Bidrag anvendes til hele eller halve Fripladser for Uformuende“. Vi andre Medlemmer af Udvalget vide aldeles ikke, om der er Trang til et saadant Antal

Fripladser — (Berg: Jo, det er der!) — Ja, det ærede Mindretal har maasse særegne Oplysninger, vi Andre have ikke saadanne Oplysninger om, at der er Trang til dette Beløb til Fripladser. Dernæst er der den anden Betingelse: „At Skolepengene i Dvrigt ikke sættes under 50 Rd. aarlig“. Jeg tror ogsaa, at det af dem, der nærmest maa kjende Forholdene i Hjørring By, menes, at dette Beløb ingenlunde kan sættes som Norm for Skolepengene, og jeg tror, at det, at Skolepengene helt igjennem ikke maa være lavere end 50 Rd. aarlig, er Noget, der er upraktisk og urigtigt. Endvidere er der sat som yderligere Betingelse: „At Hjørring Bys Skolevæsen i Løbet af Finantsaaret ordnes saaledes, at der tilbydes den Del af Byens skolepligtige Ungdom, som ikke besøger Realskolen, i Gjennemsnit mindst 5 Dages fri Undervisning om Ugen“. Det er atter et nyt særegent Paalæg. For Dvrigt tør jeg ikke udtale nogen aldeles afgjørende Dom om disse enkelte Fordringer, der her stilles, da jeg virkelig ikke har Sagkyndighed nok til at afgjøre det. Jeg tror i det Hele taget, at Finantsudvalget ikke har noget særegt Kjendskab til de lokale Forhold i Hjørring, og jeg skal derfor ikke udtale nogen afgjørende Dom om disse særegne Betingelser. Men, hvad vi bestemt maa udtale os imod, det er, at der her pludselig uden videre bliver indført et splinternyt Princip, ved visse Tilskud til Realskolen at opstille saaledes aldeles bestemt formulerede Betingelser; og allerfarligst og mistligst forekommer mig det unegteligt at være at opstille disse Betingelser ved Forslag, som fremkomme ved Finantslovens 3die Behandling, da vi dog ikke ville negte Fremme deraf, men der dog ikke senere er Leilighed til at gjøre Rettelser; der kan komme nok saa værdifulde Oplysninger fra rette Vedkommende, Kommuner og dem, der nærmest ere interesserede i Sagen, men vi kunne ikke tage dem til Følge, fordi det er sidste Behandling af Finantsloven. Det forekommer mig ikke at være rigtigt paa denne Maade ved denne Behandling at ville begrænse det, som vi i sin Helhed kun kunne finde rigtigt og af ganske Hjerte kunne slutte os til. — Der er endnu